

Moje milá imaginární vnučko!

Copak bych ti asi moudrého poradila, kdybych tě měla? Samozřejmě by záleželo na tom, kolik by ti bylo let. Nicméně jsem sice vzdělaná a chytrá, ale moudrá? To si netroufám říci. Žádnou radu typu pořekadla: „Dobrá hospodyňka pro pírkou i přes plot skočí“ ti rozhodně nedám, protože si tím nejsem jistá. Já vím, že to není myšleno doslova, ale co kdybys to doslova vzala a zlomila si při tom přeskokování nohu? Tak to si dělám legraci, ale co je skutečně moudrá rada? Můj názor, že by to tak mělo být? Ale co když se mýlím? Existuje nějaká univerzální pravda, univerzální rada? Hlavně se vždy nad vším zamysli. Je tvoje spolužačka špatná, protože to o ní všichni říkají? A proč to říkají? Skutečně na ní není nic dobrého? Ani drobeček? Když ten drobeček najdeš, tak ji za něj pochval a uvidíš, začnou se dít zázraky. Ten drobeček poroste a objeví se další dobré drobečky a spolužačka se začne měnit k dobrému. Někoho pochválit je velice důležité. Nadáváním a pomluvami ho jenom utvrdíš v tom, že je špatný, pochvalou ho povzbudíš v tom, že tomu tak není.

Také si nikdy neříkej, že něco nedokážeš. Jak to můžeš vědět, pokud to nezkusíš? Chce to krůček po krůčku a první úspěch, který se dostaví, tě povzbudí natolik, že to nakonec dokážeš.

Teď mne napadlo, kde hledat skutečnou moudrost. Je skrytá v příslovích. Na každou životní situaci najdeš přísloví. Přísloví, které se přímo stalo mým krédem je „Líná huba, holé neštěstí:“ Když nevím, tak se zeptám. Když něco chci, zeptám se, zda to nemohu dostat. Za zeptání nic nedáš a hodně dostaneš. Každopádně odpověď. Když zabloudíš, zeptej se na cestu. Když je to v cizině, budeš na zeptání potřebovat angličtinu, takže tu se určitě nauč. Tvoje maminka umí skvěle anglicky. Všude se domluví a s každým si může popovídat.

A teď něco o tom, co právě dělám. Včera jsem to už nevydržela, a i když je ještě zima, šla jsem se podívat na zahrádku. Je tam plno větviček polámaných větrem, jen co bude tepleji, půjdu je sesbírat. Najednou koukám, copak je to na záhonku žlutého a ony se při zemi krčí už rozkvetlé talovíny a kousek dál vykukují ze země sněženky. Udělalo mi to takovou radost, že se už nemohu dočkat, až budu zase pracovat na zahrádce. Ty víš, že zahrádku miluji a ona se mi za to odměňuje svými květy, které se už také nemohou dočkat jara.

A co dělá kočička? Včera jsem byla celý den v Praze a ona byla sama doma. Když jsem se vrátila, měla takovou radost, že začala lítat po kuchyni z kuchyně do koupelny a zase do kuchyně. Chtěla se se mnou honit, to ona má ráda. Nejvíce jí líbí, když se mi schová a já ji nemůžu najít. Jakmile ji najdu,

vyletí a začne se znovu honit. O kočičku a o kytičky se starám ráda a těším se, že až přijedeš, budeme se starat o ten náš kousek přírody spolu.

Tak se měj hezky a brzy přijed' do Litoměřic. Moc se na tebe těším!
Tvoje babička Dana

